

eller andre: Hvor mange Millioner af Statskassen gælder det nu? Jeg mener, at ogsaa ved Behandlingen af dette Lovforslag er der nogen Anledning til at tage finansielle Hensyn og anstille finansielle Betragtninger, og jeg mener, at naar man stiller saa betydelige Midler til Raadighed, som den nugældende Dyrtidslov gør, med Tillæg af nogen Forhøjelse af det Beløb, der hidtil ikke maatte overskrides: 15 Kr. pr. Individ, saa har man sørget for, at Dyrtiden kan afhjælpes i den kommende Vinter ligesom i den forløbne Tid. Det er min Opfattelse, og i hvert Fald er der ingen Anledning for dette Ting, der ogsaa maa tage Hensyn til Skatteyderne, til at vedtage Love, der indeholder Bestemmelser, som kræver større Udgifter af Statskassen end højst nødvendigt til en tilfredsstillende Ordning af det givne Formaal.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Stilling: Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) har i Dag ligesom flere Gange tidligere hentydet til den Nationalfølelse, han sidder inde med. Man maa jo ogsaa antage, at det ærede Medlem sidder inde med en god Portion Nationalfølelse, da han har været eller er Formand for Foreningen „Dannevirke“ — jeg antager, det var den Forening, det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) tænkte paa før, naar han nævnede „Danmarks-samfundet“. Man faar imidlertid en vis Mistanke om, at det ærede Medlems Nationalfølelse maa være af en ejendommelig Art, for naar han i Gaar kunde sige: „Man bør her efter min Mening ikke afvige fra den gode gamle Regel, at hver sørger for sine“, kommer man just ikke til at tænke paa Nationalfølelse, men nok saa meget paa det gamle Ord, som siger: Enhver hytter sig, og Fanden tager den sidste.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Wilmann: Det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) vidste ikke, hvorfra jeg havde de Tal, jeg nævnede, og meddelte, at den højtærede Finansminister havde sagt noget til ham, hvorpaa han grundede, at der ikke forelaa saadanne Tal som dem, jeg har nævnt. Jeg skal

da oplyse, at de Tal, jeg brugte i min Tale for at vise Skatteindkomsten dels i Assens-Kredsen, dels andre Steder, har jeg fra et statistisk Tabelværk, som er omdelt til samtlige Medlemmer af dette høje Ting, ogsaa til det ærede Medlem fra Assens. Jeg beklager, at det ærede Medlem ikke ved det, for hvis han havde studeret dette Værk, kunde han maaske have undgaaet at sige det om Forholdet mellem By og Land, som han sagde.

Det ærede Medlem meddelte mig, at den Skrivelse, som var sendt fra Sogneraadforeningerne efter Anmodning af Indenrigsministeren, var vedtaget af Foreningerne. Tør jeg spørge: Har denne Repræsentation ogsaa vedtaget, at Lønnen er steget med 100 pCt. her i Landet? For det synes jeg er en underlig Ting at gøre til Genstand for Vedtagelse, at en Løn er steget med et bestemt Procenttal, naar det ikke er Tilfældet, og saa vidt jeg lagde Mærke til, fremkom det ærede Medlem ikke med nogen som helst Oplysning, der viste, at der virkelig foreligger en Lønstigning paa 100 pCt. Jeg henviste til et Bilag i Lovforslaget, som taler om 35 pCt., og jeg hørte ikke det ærede Medlem give os noget som helst Bevis for, at Tallet 100 pCt., som er vedtaget paa dette Møde, er rigtigt. Man kan jo nu en Gang ikke faa en Ting rigtig, blot fordi man vedtager den.

Jeg vil gerne endnu svare det ærede Medlem paa en Forespørgsel til os Socialdemokrater. Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, hvorfor vi Socialdemokrater endelig vil hjælpe de rige, altsaa, hvorfor vi ikke vilde nøjes med at hjælpe dem, der var vanskeligt stillede paa Grund af Krigen og Dyrtiden, men vilde hjælpe alle. Her kan jeg maaske citere en Udtalelse af en Arbejder, der henvendte sig til mig, første Gang vi havde faaet en Dyrtidslov, saa kan det ærede Medlem fra Assens muligvis faa en anden Opfattelse. Saa snart Dyrtidsloven af December 1915 var gennemført, indførte vi Skolebespisning omkring i Skolerne, og da kom en Fabrikarbejder med 6—7 Børn en Dag hen til mig og sagde: Mine Børn trænger egentlig til at faa Del i denne Mad, men saa meget er vist, at hvis det kun er en Foranstaltning, som de fattige Børn skal nyde godt af, skal mine Børn ikke nyde godt af den; er det derimod noget, som praktisk talt alle Børn skal have godt af, vil jeg umaadelig gerne have, at ogsaa mine Børn kommer til at spise i Skolen. Det er For-